

Til Landbruksdirektoratet

Høring av forslag til endringer i forskrift om satser for tilskudd av frakt av slaktedyr

Vi viser til høringsbrev av 25. oktober 2022 om endring i forskrift om satser for tilskudd til frakt av slaktedyr.

KLF representerer ca 130 virksomheter innenfor den private frittstående delen av kjøtt- og eggbransjen. Medlemsbedriftene består av eggpakkerier, eggproduktfabrikker, slakteri, kjøttindustri, importbedrifter, småskala-bedrifter og kjøttforretninger. Saken har vært styrebehandlet 8. desember, der slakteriene er godt representert.

I det videre følger KLFs høringsuttalelse til forslaget.

KLF mener gjeldende forskrift må beholdes slik det har vært forutsatt, i 3. år, ut 2024.

De foreslåtte endringene bidrar ikke til forutsigbarhet for de som rammes av forskriften. Deres interesser er ikke tilstrekkelig belyst og ikke hensyntatt. Endringen som foreslås hensyntar forvaltningsorganet. Den bakenforliggende motivasjonen for forslaget var godt kjent når gjeldende forskrift ble utformet og vedtatt. Forslaget er uventet, og kan ikke ansees å være i tråd med prinsippene til en forsvarlig forvaltning.

Det fremgår av høringsbrevet at formålet med endringene er «først og fremst å forskriftsfeste og tydeliggjøre hovedprinsippene for Landbruksdirektoratets beregning av tilskuddssatser og fastsetting av nullsoner», for å gi tilskuddsmottakerne økt forutsigbarhet og sikre effektiv forvaltning.

Når man går gjennom forslaget og endringene er det tydelig for KLF at hensikten i primært er å spare forvaltningen for arbeid som følge av endringer som skjer hos tilskuddsmottakerne. Forslaget vil, om det blir vedtatt, hindre at små slakteri blir store før neste endring av forskriften – om 3 år. Det er et brudd på forutsigbarheten som har vært over mange år og er en tverrvending i forhold til den forutsigbarheten som det ble argumenter med da gjeldende forskrift ble vedtatt.

Frem til gjeldende forskrift (fra 1. januar 22) har den årlige beregningen, som tar utgangspunkt i en 12 måneders referanseperiode, vært grunnlaget for en eventuell overgang fra lite til stort slakteri (ref bl.a. forskrift gjeldende fra 1. januar 2021).

Når gjeldende forskrift ble vedtatt var dette en klargjøring og videreføring av forutsigbarheten for tilskuddsmottakerne om at en vekst i slaktemengde likevel skulle hensyntas løpende, når forskriften ikke lenger skulle endres årlig. Dette ble gjort på en måte som samtidig skulle sikre forvaltningen mindre arbeid. Forskriften som gjelder gir *små slakteri som øker slaktevolumet til mer enn 1500 tonn til løpet av året* en klar rett til å søke om å få gå over til kommunesatser etter § 5, løpende i perioden. De skulle med endringen ikke ha noe lenger vei til å bli stort slakteri enn tidligere, og faktisk kan det leses som at de skal ha en raskere vei, siden referanseperioden ikke lenger skulle være grunnlaget.

Det må ha vært helt klart for direktoratet før gjeldende forskrift ble vedtatt, at flere slakteri den nærmeste tiden kunne passere 1500 tonn. På den måten er dagens forskrift, og de avklaringene direktoratet ga rundt den, svært viktige og premissgivende og har gitt en tydelig forutsigbarhet for de mindre slakterienes arbeid med å endre status.

Endringene som nå foreslås i § 6 og delvis § 2 er betydelige. Endring er i direkte motstrid med innholdet og formålet om forutsigbarhet argumentert med ved siste forskriftsendringen. Dette er helt uventet for tilskuddsmottakerne. KLF mener det rett og slett er en urimelig og uforsvarlig forvaltning om de skal få virkning for slakteriene som har søkt etter gjeldende forskrift og tilpasset sin virksomhet til disse reglene. Forslaget til endringer kan det kommende årene få alvorlige følger for disse virksomhetene om de vedtas.

KLF ser behovet for å ha etablert en god og forutsigbar forvaltning for nye slakteri og anlegg som vil kunne komme fremover, både for tilskuddsmottaker og forvaltningen, men dette er ikke måten å gjøre det på. De foreslåtte endringene på dette området mener KLF ikke må gjennomføres slik foreslått.

Forslaget tar også inn andre endringer i ordlyden i § 2, som KLF stiller spørsmål ved.

Vi vil nedenfor gå inn på flere av problemstillingene som er knyttet til skille mellom lite og stort slakteri, samt overgangen og presentere et forslag til løsning fremover.

Konkurransesituasjonen

Årsaken til at det er viktig å bli stort slakteri for flere, er at tilskuddet betyr veldig mye for hvordan konkurransesituasjonen om slaktet blir. Dette handler om hvordan de voksende slakteriene kan oppnå å konkurrere på like vilkår med sine reelle konkurrenter.

I tillegg vil dette bidra til formålet om effektiv og miljøvennlig transport. Når effektivitet og miljø skal vurderes er kort transport til slakteri viktig. Transport av ferdig slaktete skrotter for videre skjæring og bearbeiding er mye mer effektivt og uten dyrevelferdsmessige problemstillinger.

Evalueringsav ordning og endringen fra 1. januar 2022

Når forskriften som gjelder ble vedtatt var det klare premisser at den skulle gjelde i flere år, og på den måten redusere arbeidet for direktoratet.

Foranledningen, evalueringen av ordningen, ble gjort i 2019/2020. Det var lagt opp til behandling i jordbruksoppgjøret 2020, men (trolig) på grunn av pandemien ble behandlingen av endringene i Jordbruksoppgjør gjort i første halvår 2021. Deretter gikk det flere måneder til forskriften kom på høring. Denne lange prosessen, innspill spesielt KLF har gitt i mange år, og spesielt spørsmål høsten 2021 (se nedenfor) gjorde at slakteriene som tilskuddsmottaker har sterk tiltro til at den er robust, riktig og godt forankret. Selv om alle KLFs innspill ikke er hensyntatt, må de være kjent og vurdert.

3. september 2021 endte KLF innspill med blant annet dette spørsmålet; **Det er nødvendig at direktoratet informerer mer konkret om hvordan endringer i anleggsstrukturen vil bli tatt med i beregningene fremover.**

I svar i e-postutveksling, klipper vi inn svar mottatt 21. oktober 2021 dette:

Endringer i anleggsstrukturen og hvordan dette virker inn på beregninger av satser

Direktoratet vil følge de føringene som ligger i jordbruksavtalen når det gjelder hvordan endringer i anleggsstrukturen vil bli tatt med i beregningene. Anleggsstrukturen skal ligge fast for seks år. Siden satsene skal oppdateres hvert tredje år, betyr dette at endringer i anleggsstruktur kun skal hensyntas ved annenhver beregning av satsene. Det vil si at den anleggsstrukturen som foreligger per 1.1.2022 vil bli stående i seks år. Høsten 2027 vil det bli foretatt en ny vurdering av anleggsstrukturen og endringer som har skjedd i anleggsstrukturen i årene 2022-2027, vil bli gjennomgått. Et nytt slakteri som etableres i 2022, og som passerer 1500 tonn og blir stort i 2023 vil da bli tatt med i beregningene som gjelder f.oms. 2028. Det året det starter opp, har vi ingen data som viser hvor mye/lite det kommer til å slakte. Dersom vi får beskjed om at det skal slaktes **mindre enn 1500 tonn, vil det få satsen som mobile slakterier, ellers får det kommunesatser som andre store slakterier**, men det vil ikke bli tatt hensyn til en nullsone rundt dette (store) slakteriet før i 2028. **Dersom et lite slakterier etter hvert slakter mer enn 1500 tonn, vil det kunne få kommunesatser dersom vi mottar en søknad om dette.** Det vil heller ikke i dette tilfellet bli tatt hensyn til nullsone rundt slakteriet før neste ordinære gjennomgang av anleggsstrukturen.

Dersom en slaktelinje på et stort slakteri legges ned, vil heller ikke dette bli tatt hensyn til før vi på nytt ser på anleggsstrukturen, - som altså er hvert 6. år.

Vi vil tydeliggjøre praksisen i rundskrevet for 2022.

Med hilsen / Dearvoddagium
Patricia Hofino Rísópatron
seniorrådgiver

At forskriften nå med det bakteppet foreslås endret før den har virket et år er uventet, og oppleves som uforsvarlig forvaltning og urimelig for de som forholder seg til den. Det er to slakteri som har søkt om overgang til stort slakteri i løpet av månedene som er gått og de har klare forventninger at de behandles etter det regelverket. Dermed har de gjort grep for å sikre seg nødvendig slaktemengde til å bli stort slakteri. Dette har slakteriene hatt kostnader med.

Det står også i e-postutvekslingen klippet over at «Vi vil tydeliggjøre praksisen i rundskrivet for 2022.» Dette klarer vi ikke dessverre ikke å finne er mottatt eller på nettsiden. I fastsettingsbrevet av forskriften av 21. desember 2021 er dette ikke omtalt.

1. Skille mellom stort og lite slakteri

Grensedragningen mellom stort og lite slakteri har hele tiden vært en problemstilling KLF har gitt tilbakemelding om bør endres. Slik grensen er satt tas det ikke hensyn til hvilken kapasitet det har for mottak av dyr til slakt i sitt område. Altså – et stort slakteri i et lite dyretett område er ikke det samme som et stort slakteri midt i et dyretett område, særlig ikke når en også ser på dyreart. Skille i regelverket går ikke der det er et naturlig konkurransemessig skille mellom slakteriene ut fra størrelse. Konsekvensen av skille som er satt er at mange som er definert som små slakteri taper konkurransekraft lokalt, siden store slakteri har en høyere sats på henting i deres lokalområde.

- Noen store kan hente med større biler og har andre stordriftsfordeler.
- De vil begge drives av å utnytte sin kapasitet og sitt anlegg for å få marginalkostnaden ned, og med generelt lavere marginalkostnad for store slakteri sammen med høyere tilskudd, gjør at det lille slakteriet mindre konkurransedyktig. Dette selv om de små slakteriene har kapasitet og mulighet å ta unna de lokale volumene.
- Dessuten tar grensen mellom stort og lite ikke hensyn til om slakteriet slakter alle dyreslag eller ikke.

Geografiske forskjeller og sentralisering

Dyretettheten er forskjellig i regioner og fylker.

Slakteristrukturen gjenspeiler til en stor grad dette. Mange av de største slakteriene henter fra områder med høy tetthet, så kommer deler av slaktemengde fra mer perifere kommuner. I regioner med lavere tetthet har samvirke gjennom mange tiår lagt ned anlegg og samlet slakting på større, sentrale slakteri.

Flere av de større små slakteriene (med 500 -1500 tonn) ligger i områder med lavere dyretetthet og større avstand til store slakteri. De er lokalt en stor aktør som henter større mengder av produksjonen. Samtidig henter de store slakteriene betydelig mengde i nærliggende kommuner.

Urimelig skille og forskjellsbehandling

Slaktestatistikken for 2021 viser at store slakteri dekker slaktevolum fra 2 281 tonn til 32 741 tonn. Det minste slakteriet er ca 1/10 i størrelse av hver av de 5 største.

For de små slakteriene er volumet fra under 1 tonn til 1381 tonn. De 5 minste slakter ca 1,5 tonn hver, og er således litt under 1/1000 del av de største «små slakteriene».

Flere av de største små slakteriene ligger som nevnt i områder der de lokalt henter en betydelig del av

slaktevolumet på dyreslagene de slakter og drives bl.a av volum.

De minste slakter for egen gård, naboer, lokalmat, for nisjer av markedet eller spesialiteter.

Konkurransen mellom slakteriene skjer lokalt hos bonden. Den er mellom relevante slakteri, som omfatter store og små, men i svært liten grad de minste slakteriene – eller mikroslakteriene som de kanskje kan kalles og burde vært definert som i denne forskriften.

Dyreslagene

Fra evalueringen i 2019 med tall fra 2018 vises det at tilskuddet er svært ulikt pr dyreslag, og ikke har noen sammenheng med slaktevolum av arten.

- For frakt av gris utgjorde 22,9 millioner kr, dvs 17 prosent av tilskuddet som ble betalt til slakteriene. Slaktevolumet for gris utgjør 55 prosent av slaktevolumet for dyreslagene.
- For småfe ble det betalt ut 39,3 millioner kr, ca 29, prosent av tilskuddsbeløpet. Slaktevolumet for småfe utgjør 10 prosent av slaktevolumet for dyreslagene.
- Og for storfe ble det betalt ut 71,2 millioner kr, 53,5 prosent av tilskuddet. Slaktevolumet for storfe utgjør 35 prosent av slaktevolumet for dyreslagene.

Dette skjer fordi det meste av griseproduksjonen skjer innenfor den 50 km store nullsonen for tilskudd ved store slakteri. Storfe og småfe produseres slik det er politisk villet, mer i distriktene, der høyere transportkostnader er relevant.

At slaktevolum på gris, som er det største dyreslaget i volum, skal tas med i skille mellom stort og lite storfe- eller småfeslakteri er etter KLFs vurdering en grunnleggende feil som er gjort i denne forskriften. Det er frakttilskudd til storfe og småfe som er det som betyr mest. At gris skal vektlegges så mye i f t definisjon av slakteriet er urimelig.

1. Likebehandling – når «blir» slakteriene «store» - 1500 t

Det er slakteriene som har over 1500 tonn som defineres som store. Av de etablerte slakteriene var det ett som passerte 1500 tonn i januar 2021. Det var også slakteri som passerte 1500 tonn i august, september og oktober 2021.

At nye store slakteri, som er i vekst først vil passere 1500 tonn mot slutten av året (i november eller desember) kan ikke være en grunn for at de ikke skal defineres som stort slakteri. Dette er imidlertid det vi oppfatter det argumenteres for i høringsbrevet.

Grensen mellom stort og lite slakteri er som omtalt helt vilkårlig satt og henger ikke sammen med konkurranseforhold, miljø eller kapasiteter. Dette er kjent og problematisk.

Viktig i denne høringsprosessen er at dette ikke forsterkes ytterligere og hindrer slakteri som slakter mer enn 1500 tonn å gå over til å behandles som stort slakteri etter forskriften.

2. «Lønnsomhet» ved overgang stort slakteri

For et lite slakteri kan det være lønnsomt å motta satsene for stort slakteri for henting i kommuner nærme slakteriet. Satsene kan være høyere, men de vil også fremover miste tilskudd for transport der det ikke er kommunesatser (null-soner).

Dette gjelder bare frem til det opprettes en 50 km sone rundt det nye store slakteriet, som vil nulle ut satsene i de nære kommunene.

Hvorfor er da små slakteri likevel interessert i dette? Jo, fordi andre store slakteri da også vil ha null i tilskudd for å hente i disse kommunen, og konkurransen da vil være på likere vilkår. Slakteriene vil

fortsatt konkurrere om produsentene, og de vil måtte ha samme vilkår mot disse produsentene som mot andre i kommuner lengre unna, der det er tilskudd for fraktutjevning.

3. Rammen for tilskuddet

En overgang fra lite til stort slakteri vil kunne bety noe for utbetalingene det aktuelle kalenderåret. Det gjør andre forhold hvert år, som uventede endringer i slaktemengde, eksempelvis tørkeår med høyere slakting av storfe (2018) og forskyvning av småfeslakting til over årsskiftet (2022/23). Så er det løpende nedleggelse av produksjoner som påvirker, og litt bevegelse i slaktemengde mellom store og små slakteri.

Slike endringer påvirker tilskuddsutbetalingen det enkelte budsjettår, og er fullt legitimt. Det kan ikke hindre en overgang fra lite til stort slakteri for ett eller to slakteri.

4. Tidspunkt for overgang til stort slakteri

Gjeldende § 6 sier «Små slakterier som øker slaktevolumet til mer enn 1500 tonn i løpet av året, kan søke Landbruksdirektoratet om å få gå over til kommunesatser».

Forskriften vil i en vanlig forståelse leses fra den tid den starter å gjelde, altså 1. januar 2022. Slik vil et slakteri som overgår 1500 tonn i året kunne være stort. Satsene gjelder for kalenderåret. Således vil slakteriet som blir stort kunne vente satser som stort slakteri i kalenderåret.

Forskriftene som gjaldt før 2022, hadde en referanseperiode, f.eks 1. juli 2019-30. juni 2020 som grunnlag og definerte overgang til 1 januar 2021.

I høringsbrevet nå skrives det om at Landbruksdirektoratet så for seg satser for stort slakteri først etter at grensen på 1500 tonn var passert. Det vil være på tvers av en ensartet og lik behandling av slakteriene, se punkt 1 over om likebehandling.

I og med at det var kunnskapen om at det var små slakteri som nærmet seg å bli stort perioden direktoratet jobbet med forskriften, må det forventes at problemstillingene har vært med i forskriftsarbeidet og utforming av regelverket. Noe annet må oppfattes som useriøst, og vil ikke være forenelig med godt forvaltningsarbeid.

Når så en slik endring og innramming foreslås, må hensynet til slakteriene som mottar tilskuddet være viktigere enn å hensynta forvaltningens arbeidsbyrde og kostnad. I konkurransesituasjonen slakteriene står i hver dag må de ha forutsigbare rammer, som deres leveringsvilkår bygges på og virker over tid. At et lite slakteri plutselig ikke lenger umiddelbart skal kunne søke om å gå over til å bli stort slakteri, betyr at rammevilkårene forandres brått, uventet om med tilbakevirkende kraft. Det betyr også at en offentlig forskrift unødvendig hindrer (begrenser) utviklingen av næringslivet, den vil bidra til å dempe konkurransen mot og betalingen til bonden for slakt, samt begrense konkurranseevnen til enkelte virksomheter.

For forskriften som gjelder fra 1. januar 2022 var referanseperioden 1 juli 2020 – 30. juni 2021.

Satsene skal i utgangspunktet gjelde for årene 2022-2024. Et nytt stort slakteri vil dermed teoretisk kunne ha slaktet over 1500 tonn på 12 måneders basis fra juli 2021, og likevel først bli stort slakteri fra januar 2025, altså 3,5 år senere.

Å måtte vente inntil 4 år til ny referanseperiode for å bli definert som slakteri er urimelig i forhold til konkurranseulempene det har.

Paragraf 6 gir en rettighet – ingen plikt – således er det nok fornuftig å ramme inn en overgang bedre. Vi foreslår hvordan det kan gjøres senere i dokumentet.

5. Definisjoner § 2

små slakteri. Endringen som foreslås er å definere små slakteri til slakteri som slakter mindre enn eller akkurat 1500 tonn. Det bør bety at et slakteri som slakter minst 1500,5 tonn kan bli stort slakteri. Men kan også leses som at det må slakte 1600 tonn.

Igjen kan dette leses som nok et forsøk på å hindre et lite slakteri å bli stort. Og i denne sammenheng må dette være en detalj som er helt unødvendig å endre på.

Gjeldende definisjon fra 1/1-22 er

§ 2 Definisjoner

Ved beregningen av satsene i denne forskriften menes med

- *store slakterier:* Slakterier som årlig slakter mer enn 1 500 tonn storfe, småfe og gris
- *små slakterier:* Slakterier som årlig slakter mindre enn 1 500 tonn storfe, småfe og gris

Forslaget er

§ 2. Definisjoner

Ved beregningen av satsene i denne forskriften menes med

- *store slakterianlegg:* Slakterianlegg som årlig slakter mer enn 1 500 tonn storfe, småfe og gris
- *små slakterianlegg:* Slakterianlegg som årlig slakter mindre enn eller akkurat 1 500 tonn storfe, småfe og gris

Slakterianlegg

Ordet *slakteri* foreslås byttet til slakterianlegg som er brukt i Jordbruksavtalen.

I gjeldende definisjon av slakteri inngår slakterivirksomheter uten eget anlegg. Dette konkretisert ved Midt-Norge slakteri og Prima slakt som begge har samarbeidsavtaler med Nortura om slakting ved deres fysiske slakterianlegg. Både Midt-Norge slakteri og Prima slakt er store slakteri i relasjon til denne forskriften.

I den grad den foreslåtte endringen vil eller kan medføre endringer av hvem som kan motta tilskudd for frakt av slaktedyr, eller være tilskuddsformidler, må slike endring ikke gjøres. Det er disse slakterivirksomhetene som står for frakt, har pris og vilkår mot og betaler tilskudd til bonden. Og de konkurrerer om bondens leveranser som sikrer hen bedre pris.

Med innføring av begrepet stort slakterianlegg må dette kunne forstås slik at Norturas slakteri i Finnmark blir et eget slakterianlegg, som er under 1500 tonn, og dermed skal ha beregnet satser som lite slakteri.

Vi ser ikke behov for eller støtter dette endringsforslaget.

Referanseperiode.

Det kan være relevant å fastsette det. Konsekvensen av det må rammes inn – noe vi har prøvd å gjøre i vårt forslag nedenfor – der forslaget vil passe sammen med forslaget til §§ 6 og 7. Uten at forslagene tas med er vi negativ til å ta inn definisjonen.

Generelt

KLF ønsker velkommen en felles definisjon av ulike begrep som benyttes i regelverk, informasjon og Jordbruksavtalen. Dette må etableres i tett dialog med næringen og faglag. Partene i Jordbruksavtalen vil i så måte ikke dekke næringens behov, og blir derved for snever i forhold til å bestemme dette. Definisjoner som gjøres i Jordbruksavtalen vil ha relevans for partene i avtalen, men kan ikke uten videre gjøres almene gjennom en forskrift, som igjen ikke retter seg mot partene, men andre virksomheter som ikke er representert i forhandlinger eller som avtaleparter.

6. Forutsigbar og forsvarlig forvaltning med vekt på likbehandling og rimelighet.

Slik det fremgår ovenfor har vi en rekke alvorlige innsigelser til det forslaget som nå er sendt på høring.

Forslaget bryter med formålet med de forutsetninger som kom til uttrykk ved vedtagelsen av de gjeldende reglene.

Endringen innebærer at de næringsdrivende som har forholdt seg til, planlagt og innrettet seg etter de gjeldende reglene får endret sine rammebetingelser brått og uten at det ser ut til å være hensyntatt på noen som helst måte i forslaget. I realiteten innebærer det som nevnt at reglene i praksis får tilbakevirkende kraft. Dette er ikke i tråd med kravene til forsvarlig forvaltning.

Det er vanskelig å se noen annen begrunnelse for forslaget enn det som i korthet kan beskrives som forenklingshensyn. Det fremgår ikke at endringsforslaget slik vi omtaler ovenfor vil være konkurransevridende.

Forslaget skaper også en unødvendig innlåsning av markedsutviklingen for slakterier som er i ferd med å bli «store» når de må vente i 4 år på en ny referanseperiode. Det vil også åpenbart være konkurransevridende. Forslaget vil om det blir vedtatt også føre til forskjellsbehandling av aktørene der eksisterende store slakterier får en fordel.

I det hele vil forslaget få helt urimelige virkninger for aktører som har innrettet seg etter gjeldende regler. Dette understrekes også av at endringsforslaget er presentert mindre enn et år siden vedtagelsen av det som var ment å være forutsigbare rammebetingelser.

Slik vi viser til vil forslaget også føre til at det vil bli mindre transport over kortere strekninger og forslaget er derved ikke i overensstemmelse med de bærekrafts mål som regjeringen har vedtatt.

På denne bakgrunn mener vi forslaget ikke er i overensstemmelse med god forvaltningsskikk. Viktige hensyn er ikke ivaretatt. Det er til dels lagt vekt på uvedkommende eller overdrevne hensyn. Forslaget vil ha urimelige følger og innebære en uforsvarlig forskjellsbehandling. Konkurransesituasjonen fordreies på en uheldig måte og vil i tillegg ha negativ betydning for miljøet.

De hensyn som burde være relevante og viktige for vurderingen er til dels ikke vurdert og hensyn som burde tillegges mindre vekt har fått avgjørende betydning.

Det er svært betenkelig at det innføres endrede rammer som i realiteten får tilbakevirkende kraft for de næringsdrivende som har innrettet seg etter dagens regler og at direktoratet ser helt bort fra forutsetningen for vedtagelsen av de gjeldende reglene.

KLFs anbefaling

Hensikten med tilskuddet er utjevne frakttilskudd for slaktedyr til slakteriet. Dette er ikke en plikt, men en sterk oppfordring som slakteriene, ut fra evalueringen i 2019 og vår kjennskap, faktisk gjør. Forutsetningen for å gjøre det er at de kan konkurrere på ganske like vilkår og at tilskuddssatsene for de mest avsidesliggende og små produsentene er tilstrekkelige. I bunn skal slakteriene selv ha en grunnfinansiering av all inntransport. Skille mellom små og store slakteri er ikke trukket på rett nivå, men når den linjen er trukket så må spillereglene rundt det være forutsigbare for tilskuddsmottakerne.

Forslagene dekker bare de problemstillinger som vi oppfatter nå er aktuelle å justere. De danner ikke et fullt bilde av det KLF ser som en hensiktsmessig forskrift, som det klart vil fremgå når dette dokumentet leses. Om utjevning av fraktkostnader på denne måten er en god måte, eller det burde vært gjort på andre måter, eksempelvis direkte til bonden er også noe KLF har stilt spørsmål om.

Forutsigbarhet er det viktigste og KLF mener at gjeldende forskrift bør stå uforandret frem til planlagt endring fra 1. januar 2025

Forholder vi oss til endringene som nå er foreslått kan vi for 2025 se for oss noe slik:

§ 6 Endringer i slakteristruktur

Nye slakteri vil kunne søke om tilskudd fra oppstart. Tilskuddet kan utmåles som for Mobile slakteri etter § 4, med mindre det er små slakteri i området (innen 50 km kjøreavstand), da får slakteriet samme satser som dette, for aktuelle dyreslag.

Slakteri som passerer 1500 tonn i kalenderåret kan søke å motta satser som stort slakteri. Endringstidspunktet vil skje fra førstkomende årsskifte, så fremt søknaden er sendt i rimelig tid. Nullsone vil innføres fra neste oppdatering av kalkylen.

Slakteri som faller under 1500 tonn slaktemengde opprettholder sin status som stort slakteri, med nullsone rundt, minst frem til neste oppdatering av kalkylen. Er nedgangen signifikant til under 1500 tonn og vedvarende kan slakteriet søke om overgang til å bli lite slakteri fra 3 årsperioden.

Store slakteri som legges ned eller kutter ut slaktelinje på dyreslag, opprettholdes som stort slakteri til neste oppdatering av kalkylen. Om slakting (av dyreslag) pågår i referanseperioden skal slakteriet likevel tas bort i beregning av satser for og nullsoner for neste periode.

§ 7 Grunnlag for beregning av satser

Satsene fastsettes med utgangspunkt i prognoserte gjennomsnittssatser og bevilgninger over Jordbruksavtalen samt den tekniske fraktkostnaden. Årlig kan satsene prosentvis justeres for å tilpasses bevilgning og annet med en prosentvis lik endring av alle satser.

Hvert tredje år skal kalkylen oppdateres. Da skal parameterne som legges til grunn for beregningen av den tekniske fraktkostnaden sendes til bransjen for forhåndsuttalelse.

Leveransedata og hentemønster fra den sist avsluttede referanseperioden skal legges til grunn ved beregningen av konkrete tilskuddssatser for en ny treårsperiode. Landbruksdirektoratet kan bruke skjønn hvis lav fyllingsgrad per lass gjør at den ordinære beregningsformelen gir urimelig høye satser for enkeltkommuner eller slakterianlegg.

Vennlig hilsen

Kjøtt- og fjørfebransjens Landsforbund
Endre Myhr
Markeds- og administrasjonssjef